

UDK 811.163.42(091)
Izvorni znanstveni rad
Primljen 30. svibnja 2003.
Prihvaćen za tisak 25. rujna 2003.

Marinka Šimić

Staroslavenski institut
Demetrova 11
10000 Zagreb

O PRIJEVODU PSALTIRA IZ PARIŠKOG ZBORNIKA SLAVE 73

U ovom se članku analizira prijevod psaltira *Pariškog zbornika* iz 1375. godine (Slave 73). Pri tome se taj psalтир uspoređuje s najstarijim hrvatskoglagoljskim psaltirom – *Lobkovicevim* iz 1359. godine, i to prema nekim odrednicama na fonološkoj, leksičkoj i sintaktičkoj razini.

1. Uvod

Hrvatskoglagoljski zbornik iz 1375. godine koji se čuva u Parizu (Bibliothèque Nationale Slave 73) zauzima među našim spomenicima posebno mjesto. PergamenSKI kodeks od 296 folija, koji je prvi opisao M. Tadin,¹ najstariji je očuvani hrvatskoglagoljski zbornik, nazvan još i Borislavićev, po piscu Grguru Borislaviću koji je ostavio svoje ime i podatke o godini pisanja u kolofonu f. 1v:

V' lēto g(ospod)na roeniē . č . ī . n̄ . ð . (=1375) miseca mar'ča . ᷑ . (=2) d(b)n Sie knigi pisah' ē grēgorij s(i)n̄ mar'tina borislaviča is'modruš's'gorice Komu e smr'tb mati otač'stvo grobъ a bog(a)tstvo grisi Prizidnicam' cr(b)kve s(veta)go juliēna ot šibenika i Zato ki e čisti(!) budete ne klnite me pokoli ne piše d(u)h's(ve)ti na ruka grēšna spravljajuće čtite i m(o)lite b(og)a za vsēh' am(e)n̄.

Grgur Borislavić prepisao je psaltir s oficijima, a misalski dio pisac Stipan, koji je također ostavio svoje ime u *memento vivorum* kao što je uobičajeno u glagoljskim knjigama f. 216 r: ... tu pomeni živie imenue eže hoćь pomeni g(ospod)i rabi i rabine tvoe i stipana pisca.²

¹ Tadin (1954: 21–32), Mulc (1971: 396), Badurina-Stipčević (2003: 188)

² Pri radu sam se koristila fotokopijama rukopisa koje su pohranjene u Staroslavenskom institutu.

Dijelovi su zbornika: kalendar, pasional, psaltir s kanticima, Marijin i mrtvački oficij, litanije svih svetih, liturgijske i neliturgijske molitve, zatim dio misala: *Ordo Missae* sa šest votivnih i šest mrtvačkih misa, te oficiji i mise za Marijine blagdane: Svjećnicu, Blagovijest, Snježnu Gospu, Veliku i Malu Gospu i Bezgrešno začeće. Kako je kodeks pisani za *prizidnice crkve svetog Julijana u Šibeniku*, tj. za redovnice, u njemu je i duhovno štivo: Muka po Mateju, Marku, Luki i Ivanu, Legenda o sv. Margariti i apokrifni tekstovi: *O dvanaest petaka i Poslanica o štovanju nedjelje*.³ Uz *Lobkovicev psaltir* iz 1359. godine i Psaltir III c 12 Arhiva HAZU iz 1376. g. *Pariški zbornik Slave 73* pripada posebnoj vrsti časoslova, tzv. *liber horarum* ili Mali časoslov, poseban priručnik za pobožnost laika. Od tiskanih oficija u tu vrstu časoslova ubraja se *Oficij rimski* tiskan u Rijeci 1530. g. u tiskari Šimuna Kožičića Benje.⁴

Prijevod se psaltira u CPar (f. 9r–125v) razlikuje od većine hrvatskoglagoljskih psaltira, primjerice od PsLob, PsPar, PsFr, a također i od brevijarskih psaltira: BrOxf, BrVat₆, BrAc, BrPm, BrN₁, BrMa, BrVat₁₉ i BrN₂. Naime, dok je većina naših psaltira prevedena prema grčkom predlošku, s nekim prilagodbama latinskom tekstu rimskog brevijara, CPar je, prema Josipu Tandariću, iznova prevođen s latinskom: "Ni u kojem drugom spomeniku nije tako dosljedno proveden prijevod psalama i kantika prema latinskom Vulgatinu prijevodu kao u ovom zborniku. (...) To isto vrijedi i za tekst četiriju Mukâ, (...) koje se i tekstološki i jezično znatno razlikuju od istovjetnoga teksta u hrvatskoglagoljskim misalima. U tim prijevodima vidi se dosljedno pridržavanje latinskog teksta i isto tako dosljedno obnavljanje leksika, izbjegavanjem riječi koje su mogle biti manje poznate našem čitaocu i uvođenjem onih koje su mu bile prihvatljivije."⁵ Proučavajući *Ordo Missae* u tom zborniku, J. Tandarić je zaključio da se CPar od ostalih naših zbornika razlikuje ne samo sadržajno nego i značajnim pojedinostima u tekstovima, posebice liturgijskim.

Matija Valjavec je uspoređujući hrvatskoglagoljske psaltire s najstarijim slavenskim iz 11. st. – *Sinajskim* – zaključio da je hrvatski prevoditelj imao pred sobom još stariji predložak. To je argumentirao činjenicom da u hrvatskom prijevodu nalazimo neke grecizme koji su u Sin prevedeni na staroslavenski. Dalje je M. Valjavec zaključio: "Prijevod u glagolskijem brevijarima načinjen je po grčkom tekstu, to je: onaj koji je psalme pohrvatio, hrvatio je staroslovenski prijevod koji je bio udešen prema grčkom tekstu, a taj pohrvaćeni prijevod prepisivali bi, neznatno što mijenjajući, drugi pisci brevijara."⁶

Do istog je zaključka došao i J. Kurz proučavajući *Emauski fragment psaltira*. Taj hrvatskoglagoljski odlomak s početka 14. stoljeća po nekim leksičkim osobitostima pokazuje starije stanje i od Sin psaltira. Važno je pri tome istaknuti da se *Emauski fragment* podudara s ostalim hrvatskoglagoljskim psaltirima, primjerice: PsLob, PsPar, BrAc, BrPm, itd.⁷

³ Pantelić (1980: 362)

⁴ Pantelić (1980: 361–362)

⁵ Tandarić (1993: 110)

⁶ Valjavec (1889: 31)

⁷ Kurz (1953: 81–104)

Istraživači staroslavenskih psaltira već su odavno zamijetili da se u njima uz grčke nalaze i latinske varijante iz latinskih psaltira 5.–9. st. U vezi sa zapadnim utjecajima na staroslavenske psaltire postavlja se pitanje: kada, gdje i tko je unio zapadne varijante u te psaltire. Tim vrlo kompleksnim pitanjem bavila se Marija Pantelić uspoređujući pojedine zapadne varijante u najstarijim slavenskim psaltirima južnoga ohridskog kruga: *Sinajski* i *Bolonjski* s varijantama iz istočnih psaltira: *Pogodinskim*, *Sofijskim* i *Bukureštanskim*, te varijantama iz hrvatskoglagoljskih psaltira: PsFr – koji također upućuje na prototip staroslavenskih prijevoda, dok mlađe zahvate i uskladijanja prema Vulgati odražavaju PsLob i PsPar.⁸ Precizno analizirajući pojedina mjesta u kojima se staroslavenski psaltiri razilaze sa Septuagintom, a slažu s varijantama iz zapadnih psaltira, M. Pantelić zaključuje: "Pitanje *kada, gdje i od koga* su ušle varijante zapadnih francuskih lat. psaltira na čelu s Rimskim u stsl. starije psaltire omogućuje odgovoriti i na pitanje *gdje* je preveden prvi staroslavenski psaltir: da li na jugu, u Solunu ili na sjeveru, u Moravskoj. Mnoge zajedničke varijante s liturgijskim psaltirom zapadne crkve onog vremena kao i ostali zapadni leksik u njima, svjedoče da su solunska Braća uz grč. predložak imala kraj sebe u Moravskoj uobičajeni Ro psaltir (=*Rimski psaltir*) koji su upotrebljavali misionari iz različitih slavnih francuskih benediktinskih opatija i da su u Moravskoj u svoj prijevod stsl. psaltira unijeli trovsne varijante (...). A upravo najstariji stsl. psaltiri makedonskog područja Sin Bon zajedno s Fra upućuju na prototip koji je prema ŽM 15 preveden s ostalim starozavjetnim tekstovima stsl. Biblije, što možemo sada s većom sigurnosti reći, u Moravskoj."⁹

U ovom se članku pokušava utvrditi je li u prijevodu psaltira iz CPar sve dosljedno izmjenjeno prema latinskom, kao što je utvrdio J. Tandarić, ili je još uvijek prisutan grčki utjecaj kao u ostalim našim psaltirima. Pri tome se psaltir iz *Pariškog zbornika* uspoređuje na fonološkoj, leksičkoj i sintaktičkoj razini s najstarijim hrvatskoglagoljskim psaltirom – *Lobkovicem* iz 1359. godine,¹⁰ a po potrebi i s ostalima.

2. Razlike na fonološkoj razini

Na *fonološkoj je razini* grčki utjecaj u našim tekstovima izražen kao *vitacizam*, što znači da se u posuđenicama grčki glas *beta* preuzima prema srednjovjekovnom grčkom izgovoru, tj. kao *v*, a ne latinskim posredstvom kao *b*. Takvi su primjeri u *Brevijaru Vida Omišljanića*: *avelb* (Abel), *avraamb* (Abraham), *revēka* (Rebeka), *vavilonb* (Babilon), *varilb* (beril), *vaal* (Baal), *var'varom'* (barbarima).¹¹

U starijem je hrvatskoglagoljskom prijevodu psaltira *vitacizam* potvrđen u sljedećim primjerima: *varvarb* (βάρβαρος) ps 113,1, *vari* (βάρεις) ps 47,4, *vasiliskb* (βασιλίσκος)

⁸ Pantelić (1970: 291–299)

⁹ Pantelić (1970: 298)

¹⁰ Pantelić (1991: 109–128)

¹¹ Mihaljević (1997: 120–121)

ps 90,13, *kivotъ* (κιβώτης) ps 131,8, *Orivъ* (Ωρήβ) ps 82,12, *Tavorъ* (Θαῦρός) ps 88,13, *vasanъ* (Βασάν) ps 67,23, *aravъskъ* (ἀράβων) ps 71,15...

U psaltru CPar navedeni su leksemi preuzeti posredstvom latinskog, tj. grčko b je dalo b: *arab'ska* f. 62v, *bar'barovъ* f. 101v, *ot basana* f. 58r, *basiliska* f. 81v, *herubinъ* 18v, *oreba* f. 74r, *Tabor'* f. 78r.

Grčki je utjecaj i *itacizam*, što znači da se glas *eta* preuzima prema srednjovjekovnom grčkom izgovoru kao *i*, a ne latinskim posredstvom kao *e*. Primjeri su u PsLob: *Orivъ* (Ωρήβ) ps 82,12, *skini* (σκῆνή) ps 77,60. U CPar potvrda je za latinsko posredništvo primjer *oreba* f. 74r dok se leksem *skini* nije očuvao.

3. Razlike na leksičkoj razini

U proučavanju leksika starih tekstova iz čirilometodskog razdoblja nameće se nekoliko poteškoća, i to iz razloga što su ti tekstovi višestruko nejedinstveni:

1. ponajprije to nejedinstvo proizlazi iz činjenice da je staroslavenski jezik bio zajednički jezik svih Slavena na širokom području, pa je tako, primjerice, u leksiku čirilometodskih tekstova prisutan priličan broj moravizama, a i sam južnoslavenski jezik, tj. makedonski, koji je poslužio kao osnovica nije bio jedinstven;

2. nejedinstvo na vremenskoj razini: čirilometodski su tekstovi nastali krajem druge polovice 9. st., a najstariji prijepisi datiraju se koncem 10. st., dok za velik broj tekstova, posebice neliturgijskih, rukopisna tradicija započinje mnogo kasnije; leksik kasnijih prijepisa može odražavati onaj raniji leksički sastav;

3. nejedinstvenost na unutarnjoj razini proizlazi iz činjenice da jezik čirilometodskih tekstova nije imao jedinstvenu normu.¹²

Sve te tri određnice mogu se primijeniti i na naše tekstove koji su nastali na čirilometodskom izvorištu.

Razlike između PsLob i CPar koje se odnose na predložak:

Neke riječi koje su u najstarijem hrvatskoglagolskom prijevodu doslovno prevedene s grčkog u CPar su prilagođene latinskom, primjeri:

vnušiti/ušima primiti

ps 5,2 PsLob 2r *G(lago)li moe vnuši g(ospodi)*

CPar 10v *Slovesa moē ušima primi g(ospodi)*

Suvremeni hrvatski: *Čuj, o Jahve, rijeći moje,*¹³

ps 16,1 PsLob 8r *vnuši m(o)lenie moe ne v ustnahъ lastivahъ*

CPar 17v *Ušima primi m(o)l(ita)v'moju ne v'ustnah'lastivih'*

Suvremeni hrvatski: *usliši molitvu iz usta iskrenih!*

ps 38,13 PsLob 25v *m(o)lenie moe vnuši*

¹² Marti (1994: 26)

¹³ *Biblija*, Kaštelan – Duda (1983)

CPar 37v *i m(o)lenie moe ušima primi*

Suvremeni hrvatski: *vapaje mi poslušaj,*

Ista se varijanta ponavlja u ps 48,2, 53,4, 54,2, 83,9, 85,6, 142,1.

mužati se/mužski tvoriti

ps 26,14 PsLob 16v *Potr̄pi g(ospod)a mužai se
da krepit' se sr(b)ce tvoe*

CPar 26r *Potr̄pi g(ospod)a muž'ski dēi
i krēpi se sr(b)ce tvoe*

Suvremeni hrvatski: *U Jahvu se uzdaj, ojunači se,
čvrsto nek bude srce tvoje:*

ps 30,25 PsLob 18v *Mužaite se da krepit se sr(b)ce v(a)še*

CPar 29r *Mužski tvorite i krépi se sr(b)ce v(a)še*

Suvremeni hrvatski: *Budite hrabri i jaka srca,*

U najstarijem hrvatskoglagolskom psaltiru prisutan je velik broj posuđenica iz grčkog, one su u CPar donekle zamijenjene hrvatskim paralelama, ali ne posve. Tako je grecizam *adb* većinom zamijenjen mlađim leksemom *pakal'*, dok se *adb* očuvao u dva primjera:

adb grčki ἀδης/pakal'

ps 93,17 CPar 83r *vselila se bi v' ad' d(u)ša moē*

Suvremeni hrvatski: *brzo bih sišao u mjesto tištine.*

ps 88,49 CPar 79v *izbavite d(u)šu svoju ot ruki adovi.*

Suvremeni hrvatski: *Tko će od ruke Podzemlja dušu sačuvati?*

ps 6,6 PsLob 3r *ēko nēst̄ v semr̄ ti pominaei tebē
v ade že kto isp(o)vest ti se*

CPar 11v *Ere nēst̄' v semr̄ ti ki pominal'bi tebe
i v pakli g'do isp(o)vēst̄' se tebi*

Suvremeni hrvatski: *jer među mrtvima tko te se sjeća,
u Podzemlju tko ti hvale pjeva?*

ps 9,18 PsLob 4v *Vzratet se grešnici v'b adb*

CPar 13v *Povratet se grēšnici v'pakal'*

Suvremeni hrvatski: *Nek grešnici odu u Podzemlje,*

ps 30,18 PsLob 18v *da postidet se nēčistivi i snidut̄ v'adb*

CPar 28v *Postidite se nečistivi i dovedite se v'pakal'*

Suvremeni hrvatski: *Nek se postide zlotvori,
nek u Podzemlju zamuknu.*

ps 138,8 PsLob 87r *aće vzidu va adb tu esi*

CPar 118v *ako s'nidu v pakal' tu esi*

Suvremeni hrvatski: *ako u Podzemlje legnem, i ondje si.*

Ista se varijanta ponavlja u ps 15,10, 17,6, 48,15 (2 puta), 87,4.

Od ostalih grecizama koji su očuvani i u CPar navedimo sljedeće primjere:

αερν̄b grčki ἀέρων

ps 17,12 CPar 18v *tam'na voda v' oblacēh' aer'nih'*

Suvremeni hrvatski: *prekri se tamnim vodama i oblacima tmastim,*
erēi grčki ἑρεύς

ps 77,64 CPar 70r *Erēi ih' mečem' padōše*

ps 98,6 CPar 86r *Moisēi i ērunb v' erēihb ego*

ps 131,9 CPar 115r *Erēi tvoi da oblékut' se v' pr(a)vdu*

ps 131,16 CPar 115v *Erēe ego obléku sp(a)s(e)niemb ikoniē grčki εὔκών*

ps 72,20 CPar 63v *Kako sanb vstajučih' g(ospod)i v' gradē twoem' koniju(!) ihb na nič'ēe pripraviši*

Suvremeni hrvatski: *Kao što čovjek prezire san kad se probudi,*
tako ćeš, Gospode, prezreti lik im kada ustaneš.

krotopb grčki κρόταφος

ps 131,4 CPar 115r *Ako dam' sanb očima moima i věkoma moima drēmanie*

I pokoi kropomma moima

Suvremeni hrvatski: *neću pustiti snu na oči*

nit počinka dati vjeđama,

olokavtomata grčki ólōkavtómata, latinski holocaustum, hrv. paljenica

ps 19,4 CPar 21r *Pomeni v'sako s(ve)totvorie twoe i olokav'ta twoē tučna budi*

ps 39,7 CPar 38r *Olokavtu i za grih'ne prosil'esi*

ps 49,8 CPar 45v *i olokav'ti twoe v zracē moem' sut' v'sbgda*

ps 50,18 CPar 47r *Ere ako bi v'shotél's(ve)totvoriju dal'bimb vistinu olokavtami ne nasladiši se*

ps 50,21 CPar 47r *Tada primeši s(ve)totvorie pravdi prinošenī i olokavti*

tada v'zložet'na ol'tar'b t'voi tel'ca

ps 65,13 CPar 56r *V'nidu v'dom'tvoi s'olokavtami v'zdam'tebi obēti moe*

ps 65,15 CPar 56r *Olokavte slatke prinesu tebi s kadilom' ov'ni prinesu tebi volove s'kozli*

Matica hrvatskoglagoljskih psaltira bila je starija od one u *Sinajskom psaltru* iz 11. stoljeća. To potvrđuju očuvani grecizmi u našem prijevodu i na onim mjestima na kojima je u Sin staroslavenski leksem:

	Sin	/ hrvatskoglagoljski psaltiri
ps 68,23	sъblazanb	/ skandēlb
ps 104,31	mъšicjē	/ skinipi
ps 21,19	riza	/ manytizb
	vъsesъžagaemaa	/ olokavtomatb

Kako je bila visoka svijest o čuvanju tradicije kod naših glagoljaša, dovoljno govori činjenica da je i prevoditelj *Pariškog zbornika* u psaltru dosljedno posvuda očuvao leksem

olokavtomata, tj. olokavta bez promjene.

tr̄peza grčki τράπεζα

U psaltru CPar leksem *tr̄peza* potvrđen je tri puta:

ps 68,23 59v *Budi tr̄peza ih' prēd nimi v sēt'*

ps 77,19 68r *eda moret'b(og)b ugotovati tr̄pezu v' pustini*

ps 77,20 68v *Eda i kruh'moret'dati
ili ugotovati tr̄pezu ljudem'svoim'*

Grecizam *tr̄peza* zamijenjen je leksemom *stol* u dva primjera:

ps 22,5 23v *Ugotoval'esi v' zracē moem̄ stol'*

ps 127,3 114v *Žena twoē kako loza plodovita v stranah' domu twoego
S(i)nove tvoi kako novorasli maslin̄ okolo s'tola twoego
upostas̄ grčki ὑπόστασις*

Taj je grecizam u psaltru CPar očuvan samo na jednom mjestu, dok je drugdje zamijenjen leksemom *imēnie*:

ps 88,48 79v *Pomeni kaē moē upostas̄*

ps 38,6 PsLob 25v *i upostas̄ moē éko ničtože est̄ pred'toboju g(ospod)i
CPar 37r i imēnie moe kako nič'če est' prēd'toboju*

ps 38,8 PsLob 25v *i upostas̄ moē i tebē est'
CPar 37r i imēnie moe u tebe est'*

ps 138,15 PsLob 87r *i upostas̄ moē v' preispodnih̄ z(e)mlē
CPar 119r i imēnie moe v' preispodnih̄ z(e)mle*

Leksemi koji su u naše tekstove također ušli iz grčkog posredstvom latinskog jezika, očuvani u prijevodu psaltira CPar, jesu:

aspida grčki ἀσπίς

ps 13,4 CPar 16r *éđ' aspid' pod' ustnami ih'*

ps 57,5 CPar 51r *kako êspida gluhogā*

ps 90,13 CPar 81v *Na aspidu i basiliska nastupiši
dēmun̄ grčki δαίμων*

ps 90,6 CPar 81r *Ot natečeniē i dēmunā poludn̄nago*

ps 105,37 CPar 94v *I požrēše s(i)ni svoe i hēri svoe dēmunom'
d̄bēval̄ grčki διάβολος*

ps 108,6 CPar 97v *I diēv(a)lb̄ da stanet̄ o desnuju ego
erodiev̄ grčki ἐρωδιοῦ*

ps 103,17 CPar 90r *tu ptice v'gnézdet se
Erodievo žiliće obladaet̄ imi*

idol̄ grčki εἰδωλον̄

ps 96,7 CPar 85r *i ki sl(a)vet'se v' idolēh' svoih'*

Leksem *idol̄* je u CPar na dva mesta zamijenjen leksičkom dubletom *podobie*:

ps 113,12 CPar 101v *Podobiē narodov'srebro i zlato*

ps 134,15 CPar 116v *Podobiē narod'srebro i zlato*

isop̄ grčki ὕσσοπος

ps 50,9 CPar 46v *Okropiši me g(ospod)i isopom’ i ocēču se
kasiē grčki κασία*

ps 44,9 CPar 42r *i kasiē ot svitb tvoih’
onagrь grčki ὄναγρος*

ps 103,11 CPar 90r *Napoet’ vse zvéri sel’nie
počekajut’ onag’ri v žeđju svoju
organъ grčki ὄγγανον*

ps 136,2 CPar 117r *Na vrbah’ po srēdē ee
obēsismo or’gani naše*

ps 150,4 CPar 125v *hv(a)lite ego v’strunahъ i or’ganē
ramanъ grčki ράμνος*

ps 57,10 CPar 51r *Prie nere razumējut se trniē v(a)ša ramna
skandēlъ grčki σκάνδαλον*

ps 68,23 CPar 59v *Budi trpēza ih’ prēd nimi v sēt’
i v’zdanie ih’ v skan’dal’*

ps 140,9 CPar 120v *i ot skan’dēl’ tvorečih’ bezakonie*

Grecizam *skandēlъ* zamijenjen je slavenskom paraleлом u tri primjera:

ps 49,20 CPar 46r *i na s(i)na matere svoee polagaše sablazan’*

ps 118,165 CPar 110v *i nēst’ im’ sъblaz’ni*

ps 139,6 CPar 119v *pri puti sablazanъ položiše mnē*

Grecizmi koji su potvrđeni u najstarijem hrvatskoglagoljskom prijevodu psaltila, tj. u većini naših brevijarskih psaltira, kao i u PsLob i PsPar, a u CPar su zamijenjeni hrvatskim leksemima, jesu:

akrotomъ grčki ἀκρότομος

ps 113,8 PsLob 75r *Obračšago kamenъ v’ezera vodnaē
i akrotomъ va istočniki vodnie
CPar 101v Ki obrati kamenъ v’ezera vod’
i rupaču v’istočnike vod’*

Suvremeniji hrvatski: *On hrid pretvara u slap vodenii
i stijenu u izvor vode.*

varъ grčki βάρις

ps 47,4 PsLob 30v *B(og)ъ va verehb(?) ego
CPar 43v B(og)ъ v domēh’ ego*

Suvremeni hrvatski: *Bog u kulama njegovim*

U *Fraščićevu psaltilu* uz grecizam *varisъ* supostoji slavenski ekvivalent *stēna*, a također u istom značenju i u *Brevijaru Vida Omišjanina*.¹⁴ Slavizirani oblik *varъ* potvrđen je u PsPar 30r te u sljedećim brevijarima: BrVat₆ 11d, BrVat₁₉ 181a, BrN₂ 288d, BrAc 11b, BrN₁ 250c, BrMa 331c te također i u tiskanom *Baromićevu brevijaru*: 26d.

kivotъ grčki κιβωτός

¹⁴ Grabar (1985: 81)

ps 131,8 PsLob 84v *Vskr(ъ)snī g(ospod)i v pokoi tvoi
i ti kivot's(ve)tine twoee*

CPar 115r *V'stani g(ospod)i v pokoi tvoi
ti i skrina s(ve)tine twoee*

Suvremeni hrvatski: *Ustani, o Jahve, podi k svom počivalištu,
ti i Kovčeg sile tvoje!*

kumbalъ grčki κύμβαλος

ps 150,5 PsLob 92r *Hvalite i v kum'balehb' dobroglasnēhb'
hvalite i v kum'balēh' klicaniē*

CPar 125v *Hv(a)lite ego v' bub'nēh' dobrugl(a)snēh'
hv(a)lite ego v' bub'nēh' klicaniē*

Suvremeni hrvatski: *Hvalite ga cimbalima zvučnim,
slavite ga cimbalima gromkim!*

mantizъ grčki: ματισμός

ps 21,19 PsLob 13v *razdeliše sebē rizi moe
i o manlytize moemъ metaše žrebъ*

CPar 22v *razděliše sebi svite moe
i o svitu moju metaše žrěbъ*

Suvremeni hrvatski: *Haljine moje dijele među sobom
i kocku bacaju za odjeću moju.*

pinikъ grčki: φοίνιξ

ps 91,13 PsLob 62r *Pravdnikъ éko pinikъ procvatetъ
i éko kedarъ livanski umnožit se*

CPar 82r *Prav(e)dnikъ kako pal'ma procvatetъ
i kako kedarъ livan'ski um'nožit' se*

Suvremeni hrvatski: *Ko palma cvate pravednik
i raste ko cedar libanonski.*

skinijъ grčki: σκηνή

ps 77,60 PsLob 53r *I otrinu skiniju selom'skuju
selo svoe v nêže vseli se v č(lovê)cêhb'*

CPar 70r *I otrinu selo silom'skoe
selo svoe v' kom' prebival'e(stb)*

Suvremeni hrvatski: *I napusti boravište svoje u Šili,
Šator u kojem prebivaše s ljudima.*

tumpanъ grčki: τύμπανον

ps 80,3 PsLob 54v *Primite ps(a)lmъ i dadite tum'p'ny
psaltirъ krasanъ sa gusalmi*

CPar 72v *Primite psal'tirъ i daite bubenъ
psal'tir' krasanъ sъ gusal'mi*

Suvremeni hrvatski: *Nek zazvuče žice, nek se čuje bubanj,
svirajte u milozvučnu harfu s citarom!*

ps 149,3 PsLob 91v *Da vshv(a)lētu ime ego v licē
i tum'panē i psaltirēmь da pojutъ emu*

CPar 125r *Da hv(a)let'ime ego v licē
v'bubnē i psal'tirē da pojut' emu*

Suvremeni hrvatski: *Neka u kolu hvale ime njegovo,
bubnjem i citarom neka ga slave!*

Zanimljivo je kako je prevoditelj našeg psaltira preveo sintagmu *dēvъ tumpannicъ*:

ps 67,26 PsLob 43r *Variše knēzi blizъ pojucihi
po srēdē d(é)vъ tumpannicъ*

CPar 58r *Prēd'idoše k'nezi složeni pojucitъ
po srēdē d(é)voičic' bub'načnic'*

Suvremeni hrvatski: *Sprijeda pjevači, za njima svirači,
u sredini djevojke s bubnjićima.*

zmurna grčki σμύρνα i *stakъtъ* grčki: στάκτη

ps 44,9 PsLob 29v *Zmurna i stakatъ i kasiē ot rizъ tvoihъ*

CPar 42r *Mir'ra i kapla i kasiē ot svitъ tvoih'*

Suvremeni hrvatski: *Smirnom, alojem i kasijom mirišu ti haljine.*

4. Razlike na sintaktičkoj razini

Na *sintaktičkoj je razini* utjecaj predloška vidljiv u sljedećim primjerima:

1. U grčkom je kao i u starijem hrvatskoglagoljskom prijevodu particip, a u latinskom relativna rečenica kao u CPar:

ps 67,31 PsLob 43r/v *Raždeženi eziki hotečee branēmь*

CPar 58v *Razori narodi ki r'vanam'hotetъ*

ps 68,5 PsLob 44r *Umnožiše se pače vlasъ gl(a)vi moee nenavidečei me ispiti
Ukrépiše se vrazi moi izgonēcei me bes pravdi*

CPar 58v/59r *Umnoženi biše više vlasъ gl(a)vi moee ki nenavidet' me zamany
Ukrépiše se ki prognaše me neprijet(e)li moi bes pr(a)vdi*

ps 68,7 PsLob 44r *Da postidet se o mnē tr̄pečei te g(ospod)i g(ospod)i silъ
ni posramet se o mnē iskućei tebē b(ož)e iz(drai)l(e)vъ*

CPar 59r *Da ne postidet se o mnē ki čekajut' te g(ospod)i g(ospod)i sil'
Ni posramet se o mnē ki ičut' te b(ož)e iz(drai)l(e)vъ*

ps 69,4 PsLob 45r *Da vzratet se abie stidečei se
g(lago)ljučei mnē bl(a)go že bl(a)go že*

CPar 60v *Vratite se tud'e stideče se
ki govoret' m'nê dobri добри*

ps 69,5 PsLob 45v *I vzg(lago)lut' vinu da vzveličit se g(ospod)ъ
hotečei miru raba ego*

CPar 60v *i recite vsъgda da vzveličit' se g(ospod)ъ
ki ljubet' sp(a)senie tvoe*

- ps 70,24 PsLob 46v *Egda postidēt se i posramet se iskućezi zla mnē*
CPar 62r *gda postieni i posramleni budut' ki icut' zla mnē*
ps 74,4 PsLob 49r *Rastaē se z(e)mla i vsi živuće na nēi*
CPar 65v *Rastaē se z(e)mla i v'si ki prebivajut' na nei*

2. U starom slavenskom prijevodu, koji preuzima i hrvatskoglagolska matica, očuvan je infinitiv na onim mjestima gdje se nalazi u grčkom, a što je suprotno slavenskoj sintaksi, dok je u latinskom rečenica s *ut*:

- ps 62,3 PsLob 39v *Tako v svēteemъ ēvih se tebē*
videti mi silu i sl(a)vu tvoju
CPar 53v *tako v's(ve)tēem' ēvih' se tebi*
da vidēl' bim' silu tvoju i sl(a)vu tvoju
ps 63,4-5 PsLob 40r *naleše lukъ svoi većъ gor'ku*
Sastrēlati v tainihъ neporočna
CPar 54v *nalekoše luk' svoi ričъ gor'ku*
da sestrēlajut' v' tainih' neporočna
ps 110,6 PsLob 74r *krēpostъ dēlъ svoih vzvēstit' ljudem' svoimъ*
dati imъ dostoēnie ēzikъ
CPar 100v *krēpostъ dēlъ svoih' v' zvēstit' ljudem' svoimъ*
Da dast' imъ dostoēnie narod'

- ps 117,13 PsLob 76v *Izrinovenъ priklonih se pasti*
CPar 103v *Izrinut' preklonih se da padu*
ps 118,148 PsLob 81r *Varista oči moi k tebē jutromъ*
pouča (!) mi se sl(o)v(e)semъ tvoimъ
CPar 110r *Prēd'idosta oči moi k' tebi jutromъ*
da nauču se s(love)sem' tvoimъ

Prevoditelj tog psaltila ipak nije posve dosljedno sve promijenio prema latinskom predlošku. To je očito iz sljedećih primjera:

- ps 63,6 PsLob 40r *povedeše skriti seti i rēše kto uzrit' e*
CPar 54v *Povēdēše skriti sēti rēše g'do uzritъ ih'*
ps 77,18 PsLob 51v *I iskusiše b(og)a v sr(dь)cihъ svoih'*
vprositi brašna d(u)šamъ svoimъ
CPar 68r *I iskusiše b(og)a v' srcih' svoih'*
prositi brašna dušam' svoim'
ps 118,95 PsLob 79v *Menē ždaše grēšnici pogubiti me*
CPar 108r *Mene čekaše grēš'nici pogubiti me.*

5. Zaključak

U ovom je radu uspoređen psaltir *Pariškog zbornika* (Slave 73) s najstarijim hrvatsko-glagoljskim psaltirom – *Lobkovicem* – na fonološkoj, leksičkoj i sintaktičkoj razini, i to s obzirom na njihov odnos prema predlošku. Utvrđeno je da je prijevod psaltira *Pariškog zbornika* prilagođen latinskom jeziku na fonološkoj razini, za razliku od PsLob.

Na leksičkoj su, pak, razini u psaltiru CPar očuvani ostaci starijega hrvatskoglagoljskog prijevoda, tj. neki grecizmi koji se dosljedno čuvaju u svim našim psaltirima: *isopō, kasiē, krotōpъ, olokavtomatъ (olokavta), onagrъ*. Naši su prevoditelji često bili u nedoumici kako pomiriti dvije očite suprotnosti: očuvanje tradicije, posebice u liturgijskim tekstovima, i tendencije da budu razumljivi i prihvaćeni. Iz tog razloga nastajali su mnogi sinonimski parovi. To potvrđuje i psaltir *Pariškog zbornika*. Usporedba je između PsLob i CPar pokazala da u odnosu na predložak možemo razlikovati najmanje tri skupine leksema:

1. grecizmi koji su očuvani bez promjena, tj. isti kao i u drugim hrvatskoglagoljskim psaltirima: *aerъnъ, ikoniē, krotōpъ, olokavtomata (olokavta), aspida, dēmūnъ, dѣvalъ, erodievъ, isopъ, kasiē, onagrъ, organъ, ramanъ*;
2. neki se leksemi pojavljuju u starijoj i mlađoj varijanti, tj. očuvani su grecizmi, ali i hrvatski leksem: *adъ/pakalъ, erѣi/sv(e)titelъ, trѣpeza/stolъ, upostasъ/iměnie, idolъ/podobie, skandѣlъ/sablažnъ*.
3. grecizmi koji se u psaltiru *Pariškog zbornika* nisu očuvali, za razliku od ostalih hrvatskoglagoljskih psaltira: *akrotomъ/rupačа, kivotъ/skrina, kumbalъ/bubanъ, mantizъ/swita, pinikъ/palma, skinи/selo, tumpansъ/bubanъ*.

Na sintaktičkoj je razini u prvoj odrednici psaltir CPar prilagođen latinskom (tj. u grčkom kao i u starijem hrvatskoglagoljskom prijevodu je particip, a u latinskom je relativna rečenica), dok na mjestima gdje je infinitiv očuvan u suprotnosti sa slavenskom sintaksom u CPar nije sve promijenjeno prema latinskom, već je isto kao u PsLob.

Leksičke razlike između psaltira *Pariškog zbornika* i ostalih hrvatskoglagoljskih psaltira tek bi trebalo detaljnije opisati. Te su razlike brojne. Evo samo nekih:

PsLob i PsPar	/ CPar
éko	/ ere
egože	/ koga
ézici	/ narodi
vrazi	/ nepriêteli
sego radi	/ zato
ućedri ni	/ p(o)m(i)lui nasъ
c(ésa)rъ	/ kralъ
gobzujućih'	/ veselećih'
tuždъ	/ prišlacъ
ždahъ	/ čekahnъ
ézvъ	/ ranъ
junsъ	/ mladъ
pruzi	/ kobilice

Prevoditelj psaltira CPar nastojao je izbjegavati riječi koje su bile manje poznate i uvesti prihvatljivije. Pri tome ipak nije u potpunosti izmijenio sve lekseme, tj. oslanjao se i na stariji predložak hrvatskoglagolskog psaltira, a vjerojatno ga je znao i napamet. Očito je to vidljivo po navedenim primjerima očuvanih grecizama. U taj tekst već prodiru leksemi iz čakavskog jezika, primjerice: *ere* umjesto *ēko* ps 65,10, *gdi* umjesto *idēže* ps 94,9, *ča* umjesto *eže* ps 118,7, *zač* umjesto *vskuju* ps 87,15, *mocira* umjesto *oploti* ps 79,13, *postol'* umjesto *sapogъ* ps 107,10...

Zanimljivo je da je psaltir *Pariškog zbornika* prvotno bio *biblijski psaltir* – imao je samo psalme bez antifona, kapitula, responsorija, bitatorija..., za razliku od *liturgijskog psaltira*.¹⁵ Međutim, u tom su psaltiru ti elementi kasnije nadopisani, iznad ili ispod psalma. Oni su jezično arhaičniji od samog teksta psaltira, tj. netko ih je prepisivao iz starijega hrvatskoglagolskog predloška. Tako, primjerice, CPar u psalmima ima uvijek: *govoriti*, a u antifonama *glagolati* f. 103r, u psalmima *narodi*, a u antifoni *ézici* f. 103r, u psalmima *ako*, a u antifonama *ače*, u psalmima *zato*, u antifonama *témžde*. I fonološki i leksički antifone su arhaičnije: f. 113v u psalmu:

Ako ne g(ospod)ь sъzijetъ domu zamanъ trudiše se ki zижутъ ego, a u antifoni ispod psalma: Ače ne g(ospod)ь sъziždetъ domu vsue trudet' se zižduće.

U tom primjeru na istoj stranici imamo istovremeno dva hrvatskoglagolska prijevoda psaltira. Zanimljivo bi bilo istražiti iz kojeg su hrvatskoglagolskog psaltira preuzete te antifone. Za sada možemo reći samo toliko da se psaltir *Pariškog zbornika* bolje podudara s *Pariškim psaltirom* (Slave 11) nego sa PsLob, npr.:

ps 77,11 CPar i PsPar imaju *êvi*, a PsLob *da*

ps 88,17 CPar i PsPar *v'zradujut se*, a PsLob *vzvēselim se*

ps 88,31 CPar i PsPar *ostavet*, a PsLob *shranētъ*

ps 138,8 CPar i PsPar *snidu*, a PsLob *vzidu*.

Sama činjenica o supostojanju dvaju paralelnih prijevoda psaltira u 14. st.: stariji, koji se dosljednije drži grčkog prijevoda, i mlađi, koji je nastao samo 16 godina nakon najstarijega, dovoljno govori o kakvoj se sredini radilo, tj. da su naši glagoljaši imali dovoljno i duhovne i materijalne snage za takve pothvate. Supostojanje dvaju prijevoda psaltira istovremeno, tj. krajem 14. stoljeća, još je jedna potvrda koja ruši predrasude o tobožnjoj materijalnoj i duhovnoj zaostalosti hrvatskoga glagoljaštva.¹⁶

---

¹⁵ Pantelić (1980: 355)

¹⁶ Hercigonja (1983: 169–279)

6. Dodatak

Kao primjer dvaju različitih prijevoda donosimo tekst XXX psalma iz *Lobkoviceva psaltila i Pariškog zbornika Slave 73*. Tekst je transliteriran prema načelima uobičajenim u novijim izdanjima Staroslavenskoga instituta: slovo ѿ bez obzira na to kako se čita prenosi se kao ē, ју kao ju, ѿ kao ā, ипю kao ī, štapić kao ь i apostrof kao '. Raspored redaka u stupcu i riječi u retku identičan je izvorniku.

Lobkovicev psaltilir 17v-19r

2. Na te g(ospod)i upvahъ da nê postiždu se
v' v(ē)kъ Pravdoju tvoeju izbavi me i i-
zmi me 3. prikloni ka mnê uho tvoe i u-
edri izeti me Budi mi v b(og)ъ začiti-
telъ i v mesto priběžiça sp(a)sti me
4. Ėko država moê i priběžiće moe esi t-
i imenê twoego radi nastaviš me i pr-
epiteesi me 5. Izvedeši me ot' seti se-
e juže skriše mnê Ėko ti esi začtit-
elъ moi g(ospod)i 6. v ruce tvoi predaju d(u)hъ moi
Izbavil me esi g(ospod)i b(ož)e istinni 7. Vzne-
navidihih hranêcee suetna za tače-
e Az že na g(ospod)a upvahъ 8. vzraduju se i vz-
veselju se o m(i)losti tvoei Ėko prizrê
na smerenie moe sp(a)salъ esi ot' bedъ d(u)š-
u moju 9. i nêsi me zatvorilъ v rûkahъ vr-
ažiêhъ Postavil' esi na prostranê
nozi moi 10. p(o)m(i)l(ui m)e g(ospod)i ēko skrëblju Smete se
ot' ērosti oko moe i d(u)ša moê i utroba
moê 11. Ėko oskude bolêzniju životъ mo-
i i lêta moê sa vzdihaniemъ Iznemo-
že ničetoju krêpostъ moê i kosti moe
smeše se 12. Pače vsehъ vragъ moihih bih'
ponošeniju susedomъ moimъ zelo i str-
ahъ znaemimъ moimъ Videcei me van' bê-
žaše ot menê 13. zabavenъ bihъ ēko mr'tvъ
ot' sr(dъ)ca i bihъ ēko sasudъ pogublenъ
14. Ėko slišahъ gaždenie mnogo živući-
hъ oh(rъst)ъ egda sbirahu se kupno n(a) me prijeti
d(u)šu moju svečaše 15. Az že na te g(ospod)i upva-
h' i rêhъ ti esi b(og)ъ moi 16. v ruku tvoeju ž-
rebi moi Izbvi me ot ruki vragъ moi-

hь i ot' gonēčih me 17. Prosveti lice tv-
oe na raba twoego sp(a)si me m(i)l(o)stiju tv-
oeju 18. G(ospod)i da ne postiždu se ēko prizva-
h te da postidet se nēčistivi i
snidutъ v' adъ 19. Nemi da budutъ us-
tni lastivie g(lago)ljučee na pr(a)vdn(a)go
bezakonie gr'dineju i uničiženiemъ
20. Kolъ mnogo množastvo bl(a)gosti two-
ee g(ospod)i juže skri boečim' se tebē Svr'shi-
lъ esi upvajućimъ na te pred' s(i)ni č(lovēč)sk-
imi 21. Skričeš e v tainē lica twoego
ot meteža č(lovēč)skago Pokričeš e v krovē
tvoemъ otъ prerekaniē êzikъ 22. Bl(aže)n'
g(ospod)ъ ēko udivilъ est' m(i)l(o)stъ svoju
v grade ob'stoeniē 23. Az že rēhъ va
užase moemъ otvr'ženъ esmъ ot lic-
a očiju twoeju Segو radi usliša gl-
(a)sъ m(o)l(it)vi moee egda vuzvahъ k tebē
24. Vzljubite g(ospod)a vsi prepodobni ego
ēko istini vziskaetъ g(ospod)ъ i vzdac-
tъ izliha tvorečimъ grđdinu 25. Muž-
aite se da krepit' se sr(dъ)ce v(a)še vsi
upvajućei na g(ospod)a.

Pariški zbornik (Slave 73) f. 28r-29r

2. Vъ te g(ospod)i upvah' da ne postiju se v' v(ê)kъ
pr(a)vdoju twoeju izb(a)vi me i izan'mi me
3. Prikloni k' mnê uho twoe uskori da iz'-
meši me Budi mnê v' b(og)a začitnika i
v město priběžiča da sp(a)sena me stvo-
riši 4. Ere krépost' moë i priběžiče moe
esi ti i za ime twoe dovedeši me i pre-
pitéeši me 5. Izvedeši me ot sěti ku
skriše mnê ere ti esi začitnikъ moi
6. V ruke twoe priporučuju d(u)hъ moi izb-
avil' si me g(ospod)i b(ož)e istin'ni 7. Vznenav-
idêl' si hranečih' tačine za tačee
A è v' g(ospod)a upvahъ 8. vzraduju se i v'zve-
selju se o m(i)l(o)sti twoei Ere prizrél' es-
i na smêrenie moe sp(a)sal' esi ot bêdъ

d(u)šu moju 9. Nêsi me zaklopil' v ruka-
h' nepriêt(e)la postavil' si v' mêtstê
prostranê noge moe 10. Pom(i)l(ui m)e g(ospod)i ere skr'b-//
lju smeteno e(sti) ot êrosti oko moe d(u)ša moê i u-
troba moê 11. Ere poman'ka bolêzniju živo-
t' moi i lêta moê v' zdihaniêh' Iz'-
nemore v' niçeti krêpostъ moê i kosti m-
oe smele se sutsъ 12. Veče vsêh' nepriêt-
el' moih' stvorenъ esym' v' ponošenie sus-
êdomъ moimъ vel'mi i strah' znamim' mo-
im' Ki vijahu me vanъ pobêgoše ot mene
13. zablenju dah' bêh' k(a)ko mr'tv' ot sr(db)ca
Stvorenъ bih' k(a)ko okrut' pogublenъ 14. ere
slišah' gajenie mnozih' prebivajuç-
ih' okolo V'semъ g'da sâbraše se v' ku-
p' na me prieti d(u)šu moju sveçali se
sutsъ 15. A ê v' te upvah' g(ospod)i rêh' b(og)ъ moi es-
i ti 16. v rukah' tvoih' žrêbi moi Izan'm-
i me ot ruki nepriêt(e)lъ moih' i ot progoneçih'
me 17. Pros(vê)tli lice twoe na raba twoego
sp(a)si me v' m(i)l(o)sti twoei 18. g(ospod)i da ne posti-
ju se ere prizvah' te Postidite se ne-
čistivi i dovedite se v' pakal' 19. ni-//
me budite ustnê lastivê Ke g(o)v(o)ret'
na pr(a)vdn(a)go bezakonie v' oholi i v' bes pr(a)vd'-
i 20. Koliko mnogo množ'sto slatkosti
twoee g(ospod)i ku skril' esi boecim se tebe
Svr'sil' esi têm' ki upvajut' v' te v z'r-
acê s(i)n(o)v' č(lovêč)skiň 21. S'krieši ih' v' tainê
lica twoego ot smetenî Č(lovê)kov' Pokri-
eši ih' v' krovê twoemъ ot protivu g(o)v(o)reni-
ê êzikovъ 22. Bl(až)enъ g(ospod)ъ ere učudni m(i)l(o)st'
svou mnê v gradê utvrjeniê 23. A ê rêh'
v' užasê misli moee otvrženi es(a)mъ ot l-
ica očiju twoiju Zato uslišal' si g-
l(a)sъ m(o)l(it)vi moee gda vъzvah' k' tebê
24. Ljubite g(ospod)a v'si s(ve)ti ego ere istini
içetъ g(ospod)ъ i vratit' obilno tvoreçimъ
oholiju 25. Mužski tvorite i krêpi se sr(db)-
ce v(a)še vsi ki upvate v' g(ospod)a

Kratice

- CPar = Pariški zbornik iz 1375. g., Pariz, Bibliothèque Nationale, Slave 73.
PsLob = Lobkovicev psaltir iz 1359. g., Prag, Knjižnica kneza Lobkovica, XXIII G. 67.
PsPar = Pariški kodeks iz 1380. g., Pariz, Bibliothèque Nationale, Slave 11.
PsFr = Fraščićev psaltir iz 1463. g., Beč, Österreichische Nationalbibliothek, Cod Slave 77.
BrVat₆ = Vatikanski šesti brevijar iz 1379. g., Vatikan, Biblioteca Apostolica Vaticana, Borg. illir 6.
BrAc = Akademijin brevijar iz 1384. g., Zagreb, Arhiv HAZU, IIIc 12.
BrPm = Pašmanski brevijar iz druge polovice 14. i 15. st., Zagreb, Arhiv HAZU, III b 10.
BrN₁ = Novljanski prvi brevijar iz 1459. g., Novi Vinodolski, Župni ured.
BrMa = Mavrov brevijar iz 1460. g., Zagreb, NSK, R 7822.
BrVat₁₉ = Vatikanski devetnaesti brevijar iz 1465, Vatikan, Biblioteca Apostolica Vaticana, Vat. Slav. 19.
BrN₂ = Novljanski drugi brevijar iz 1495, Novi Vinodolski, Župni ured.
Sin = Sinajski psaltir, kanonski kodeks iz 11. st.

Literatura

- Badurina-Stipčević, V. (2003) Toponim Kalvarija u hrvatskim biblijskim prijevodima, *Muka kao nepresušno nadahnuće kulture III*, 185–196. Zagreb.
- Biblija, Stari i Novi zavjet (1983) glavni urednici J. Kaštelan i B. Duda, psalme preveo F. Grass, Zagreb.
- Grabar, B. (1985) Osobitosti grafije i jezika glagoljskog Fraščićeva psaltira, *Litterae slavicae medii aevi Francisco Venceslao Mareš, Sexagenario Oblatae*, 75–96, München.
- Hercigonja, E. (1983) Društveni i gospodarski okviri hrvatskog glagoljaštva od 12. do polovice 16. stoljeća, *Nad iskonom hrvatske knjige*, 169–279, Zagreb.
- Kurz, J. (1953) O nově nalezeném emauzském charvátskohlaholském zlomku žaltáře, *Slavia*, XXII, 81–104, Prag.
- Marti, R. (1994) Problemi na značenieto na slavjanskata leksika ot Kirilo-Metodievsko vreme, *Palaeobulgarica/Starobulgariстика*, XVIII, 4, 23–39, Sofija.
- Mihaljević, M. (1997) Jezična slojevitost Brevijara Vida Omišljanina iz 1396. godine, *Filologija*, 29, 120–121, Zagreb.
- Mulc, I. (1971) Novootkriveni hrvatski glagoljski spomenici, *Slovo*, 21, 388–397, Zagreb.
- Pantelić, M. (1970) Zapadne varijante u staroslavenskim psaltirima, *Zbornik radova u povodu 1100 godišnjice smrti Ćirila Solunskog*, 291–299, Skopje.

- Pantelić, M. (1980) Senjski Lobkowiczov glagoljski kodeks iz 1359. – prototip srednjevjekovnih liber horarum za laike, *Senjski zbornik*, 8, 355–367, Senj.
- Pantelić, M. (1991) Senjski Lobkovicov psaltir iz 1359. godine, *Senjski zbornik*, 18, 109–128, Senj.
- Pantelić, M. (2001) Zadar na razmeđu glagoljskog juga i sjevera s obzirom na liturgijske kodekse 11–15. stoljeća, *Iskoni bē slovo*, 101–111, Zagreb.
- Tadin, M. (1954) Recueil glagolitique croate de 1375, *Revue des études slaves*, 31, 1–4, 21–32, Paris.
- Tandarić, J. (1993) Ordo Missae u Pariškom zborniku Slave 73, *Hrvatskoglagoljska liturgijska književnost*, 110–131, Zagreb.
- Valjavec, M. (1889–1890) O prijevodu psalama u nekijem rukopisima hrvatsko-srpsko i bugarsko-slovenskijem, *Rad JAZU*, 98, 1–84; 99, 1–72; 100, 1–64, Zagreb.

ABOUT TRANSLATION PSALTER OF PARIS MISCELLANY (SLAVE 73)

Summary

In this work Psalter of *Paris Miscellany* (Slave 73) has been compared with the oldest croatoglagonitic Psalter *Lobkovic's* from 1359. The Analysys has been done on the basis of a few relevant characteristics on the phonological, lexical and syntactical level. It was concluded that Psalter of *Paris Miscellany* corresponds to latin language on the phonological level. On lexical and syntactical level *Paris Miscellany* kept relicts of the older croatoglagonitic translation of codex that has been translated from Greek language. That is confirmed by preserved graecismus: *aerънь*, *aspida*, *dѣмунь*, *krotопъ*, *olokavta* (*olokavtomata*), *onagrъ*. It has been concluded that Tandarić's statement that *Paris Miscellany* has been translated from the begining from the Latin can be accepted, but relicts of older croatoglagonitic Codex could be observed as well.

Ključne riječi: Pariški zbornik (Slave 73), hrvatskoglagoljski psaltir, leksik, grecizmi

Key words: Paris Miscellany (Slave 73), Croatoglagonitic Psalter, lexis, graecismus